

XV. leto
rednih
društvenih
koncertov.

„GLASBENA MATICA“
V LJUBLJANI.

Sezona
1905./06.

V soboto, dne 12. maja 1906.

zvečer ob 8. uri

v zgornji veliki dvorani „Narodnega doma“

KONCERT

pod vodstvom gospoda koncertnega vodje M. Hubada.

Sodelujejo: g. Karel Jeraj, c. kr. dvorni glasbenik in član orkestra c. kr. dvorne opere na Dunaju; g. Josip Procházka, pianist in učitelj „Glasbene Matice“; pevski zbor „Glasbene Matice“ in oddelek moškega šolskega zbora.

VZPORED:

1. a) *Dr. Gustav Ipavec: Oblaček.* } Moški zbori. Poje moški zbor „Glasbene Matice“ in oddelek moškega
b) *Emil Adamič: Franica.* } šolskega zbora.
c) *Hrabroslav Vogrič: Lahko noč.* }
2. *Wieniawski: Fantazija na motive iz Gounodove opere „Faust“* za gosli s spremljevanjem klavirja. Svira gosp. Karel Jeraj, spremlja gosp. Josip Procházka.
3. a) *„Vozle rečki, vozle mostu“.* Ruska narodna za mešan zbor, harmoniziral Liadow.
b) *Oskar Dev: Zarja.* Mešan zbor.
c) *St. St. Mokranjac: Kozar.* Nov srbsko - makedonski mešan zbor. Poje pevski zbor „Glasbene Matice“.
4. a) *Josip Procházka: Iz klavirskih skladb op. 21. „Balada“.*
b) *Bedřich Smetana: Koncertna fantazija na češke narodne pesmi.* Na klavir svira g. Josip Procházka.
5. *A. Kirchl: „Oj čudovito krasna je!“* Peteroglasen moški zbor. Poje moški zbor „Glasbene Matice“ in oddelek moškega šolskega zbora.
6. *Smetana - Ondříček: Fantazija na motive iz opere „Prodana nevesta“.* Za gosli s spremljevanjem klavirja. Svirata gospoda Karel Jeraj in Josip Procházka.
7. a) *Josip Procházka: Ljubezen.*
b) *Josip Procházka: Izpremenjeno srce.*
c) *J. Brahms: Dekle.* Besede po srbski narodni pesmi. Mešani zbori. Poje pevski zbor „Glasbene Matice“.
8. *J. Herbeck: Radost — ljubiči!* Mešan zbor. Poje pevski zbor „Glasbene Matice“.

NB. Vse pevske skladbe se izvajajo prvič v koncertu „Glasbene Matice“. Slovenske nove skladbe so: „Zarja“, „Franica“, „Ljubezen“, „Izpremenjeno srce“. Srbska nova: „Kozar“.

===== Začetek točno ob 8. uri. =====

Cene prostorom: Sedeži po 4, 3 in 2 K, stojišča po 1 K 40 h, za dijake po 40 h se dobivajo v trgovini g. J. Lozarja na Mestnem trgu in na večer koncerta pri blagajni.

o o Programi z besedilom se dobivajo istotam. o o

Besedilo zborom.

1. a) OBLAČEK.

(BESEDE NENADOVE.)

Pod nebom gre oblak,
Oblak ko ptič legak,
Čez goro, čez doline
Podi ga sever jak.
Oblaček beli moj,
Pač plul boš nad vasjaj,
V dolini tam globoki
Postoj, nad njoj postoj!
Postoj nad hišo mi,
Nad hišo sred vasi!
Nemara, da tam nekdo
Na klopi zdaj sedi.
Če videl boš obraz
V okviru zlatih las,
Glej, v duše bolečinah
Obraz ta nosim jaz!

b) FRANICA.

(Romanca po narodnem motivu. — JOSIP RUSIN.)

„Oj, dobro jutro, mamica!
Pa kje je Vaša Franica?“

„Oj bolna Franica leži,
Pri njenem srcu zdravja ni.
Ko si slovo na vojsko vzal,
S teboj je šel njen čas vesel;
Nemirna in pa žalostna
Od tega dne je le bila.
In pisemca je čakala
In skrivaj tiho plakala.

Pa pisemca ji bilo ni
In bolna Franica leži;
Leži že bolna sedem dni,
Pri njenem srcu zdravja ni.““

„Oj mamica, brž v sobico,
Da vidim jo, ubožico!
Če ona res umrla bo,
Gotovo pojdem jaz za njo.“

In šla sta v tiho sobico,
Je videl bolno Franico.
Naproti mu skočila je,
Ga srčno poljubila je,
Na prsi skrila mu obraz
In zdrava bila je ta čas!

c) LAHKO NOČ.

(I. ZUPAN.)

Lahko noč, dekle sladkó!
Rože glavce so nagnile,
Ptice v gozdu potihnille,
Mrak ogrnil je zemljo.

Mirno le zapri oči,
Glavca ti je že zaspana,
Delo pesem sta končana,
Sladko spavaj brez skrbi!

Lahko noč, ljubo dekle!
Ak' se moj obraz ti sanja,
Naj ga duša ne odganja,
V dno srca naj ga zapre!
Lahko noč, ljubo dekle!

3. a) „Vozle rečki, vozle mostu“.

(RUSKA NARODNA.)*

Vozle rečki, vozle mostu
Trava rasla.
Trava rasla šolkavaja,
Muravaja, zeljonaja.

I ja v tri kasi kasila
Radi druga daragova,
Radi druga, radi gostja.

*(Poleg reke, poleg mostu
trava rasla.*

*Trava rasla švilnata,
sočnata, zelena.*

*In jaz v tri kôse kosila
radi druga dragega,
radi draga, radi gosta.)*

b) ZARJA.

(O. ZUPANČIČ.)

Zarja spava za gorami,
Drobne ptičke jo bude:
„Daj predrami se
In osveti nam poljé!

V nočni temi že si liste
Nežne razklenile so,
Z biseri jih rose čiste
Lepo okrasile so!“

*) Tekst po izgovorjavi.

Cvetke nas poslale pote
Daleč s temnih so poljan,
Čakajo tako željno te,
Da privedeš beli dan!

Odpri zarja lahna vrata,
Svetli žarki venkaj vro,
Lije se svetloba zlata
Čez nebo in čez zemljo.

„Dobro jutro, cvetke moje!“
Zarja jim v pozdrav hiti.
„Dobro jutro, dobro jutro!“
Njej zveni od vseh strani!

c) KOZAR.

(MAKEDONSKA NARODNA.)

Ajdede!
Otud ide ludo
Mlado neženjeno,
Kapata mu od jazovec,
Opinci mu od rešeto,
Pravo preči u selo.
Ajdede!

Cenile go seljani
Bili malo bil' mnogo,
Cenile go kozara.
Ajdede!
Cenile go seljani,
Ajde, davaše mu goveda,
Neče momče goveda,
Davaše mu kozice,
Oče momče kozice.
Ajdede!

Birale go svi seljani,
Birale go za kozara,
Dadoše mu tri kozice.
Tri otera, dve dotera,
Pa se čudi, koja nema, koja de.

Popela se kozica
Na dva, na tri glogovca,
Pade koza te umre,
Stade momče, da reve:
Lelele, lelele, kozice,
Moja vita rogušo!

Ci! ci! ci! kozice,
Moja vita rogušo!
Kad ja tebe nakormim,
Čabar mleko nadojim
Te svi momci naranim.
Lelele!

(Ajdede!)
*Od tod [od nekod] ide neumen
mladec neoženjen,
kapa mu je od jazbeca,
opanke mu od rešeta,
da naravnost pride v selo.
Ajdede!*

*Cenili so ga seljani
bodi malo, bodi mnogo,
cenili so ga kozarja.
Ajdede!
Cenili so ga seljani,
ajde, dali so mu goveda;
neče fantič goveda,
dali so mu kozice,
hoče fantič kozice.
Ajdede!*

*Izbrali so ga vsi seljani
izbrali ga za kozarja,
dali so mu tri kozice.
Tri odžene, dve prižene,
pa se čudi, ktere ni, ktera je.*

*Popela se je kozica
na dva na tri glogovce,
pade koza ter umre,
začne fantič rjoveti*):
Lelele, lelele, kozica,
moja vitka rogulja!*

*Ci! ci! ci! kozica,
moja vitka rogulja!
Kadar jaz tebe nakormim,
čeber mleka namolzem
ter vse fante nahranim.
Lelele!)*

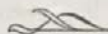

*) Dobesedno: Začne fantič, da rjove.

5. „OJ, ČUDOVITO KRASNA JE“.

(REDWITZ-ZUPANČIČ.)

Oj, čudovito krasna je
Ljubezen dveh bitij!
Saj duši, zvesto združeni,
Ne more nič ločiti!
In slaj in jad in srečo, bol,
Vse si ljubo delita.
Od prvega poljuba do smrti
V ljubezni plamenita.

7. a) LJUBEZEN.

(R. MAISTER.)

„Prijaši drevi, fantič moj,
Čez tri molčeče gore!
Ni očka mamice doma,
Boš moj do zlate zore!“

„Kako naj jašem, ljubica?
Brez podkev moj je vranec,
Pa zobal ni že tri noči,
Opešal bi mi v klanec!“

„Prijaši z vranecem, fantič moj!
Pšenice mu nasujem,
Studenčnice srebrne dam
In z zlatom ga podkujem!“

„Kako naj jašem, ljubica?
Čez goro burja piše,
Prezebel v ostrem mrazu bi
Do tvoje bele hiše!“

Prijaši, dragi fantič moj!
Jaz skrbno te odejem
In z vročo srčno te krvjo
Prezeblega ogrejem.
Prijaši, fantič moj!“

b) IZPREMENJENO SRCE.

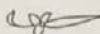
(S. JENKOVE.)

Kaj ptici je, da žalostno
V grmovju žvrgoleva?
Zakaj več pesmij kakor prej
Veselih ne prepeva?

Zakaj po nebu zvezdice
Tak' žalostno brlijo
In več tako, kakor so prej,
Veselo ne bliščijo?

Saj ptica peva v jednomer,
Kot nekdanj je, veselo,
Nebo od zvezdic se blišči,
Kot nekdanj je bliščelo.

Vse tako je kakor poprej,
Bliščeče in veselo,
Le ti, srce, le ti, srce,
Le ti si mi zbolelo!

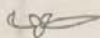
c) DEKLE.

(PO SRBSKI NARODNI.)

Stalo dekle, stalo pod planino,
Od planine sije njeno lice.
Pa je dekle licu govorilo:

„Lice moje, oj ti brija moja,
Da jaz znadem, belo moje lice,
Da kedaj te starec bode ljubil,
Šla bi v goro, pelin ves pobrala,
Grenčico izžela 'z njega,
Umivala z vodo lice,
Da boš grenko, če te starec ljubi.

A da znadem, belo moje lice,
Da kedaj te mladeč bode ljubil,
Šla na vrt bi v zeleno ogrado,
Vse po vrtu bi pobrala rože,
Vso vonjavo bi izžela rožam,
Umivala lice s to vodo te,
Da duhtiš mi, če te ljubi mladeč!“

8. RADOST-LJUBICI!

(REINIK-ZUPANČIČ.)

Ah, prečisto nebo ti,
Kak si danes lepó:
Bi na srce prižl te
Veselo, gorko.
Ali vse je zaman,
Ker predaleč si v stran!
In kaj radost mi vsa
Se zdaj lesketa?

Ah, zeleni ti svet,
Kak žariš mi jasno,
Kak svetiš krasno!
In objel bi takoj te,
Ah, ljubezni ves vnet!
Ali vse je zaman,
To je moja bolešt!
In kaj radost mi vsa
Se zdaj lesketa?

In uzrl sem preljubo
Pod lipo hladno;
Bila krasna kot svet je
In svetla kot nebo.
Se poljubljala sva
In zapela sladko
In na čistem sem bil,
Kaj radost mi vsa!

